

Кждѣ сте, о жени
На младитѣ ми дни? . . .

. . . . Тамѣ гдѣто ходѣтъ снѣговетѣ,
Тамѣ гдѣто земний снѣ отива,
Тамѣ гдѣто ходи Майско цвѣте
И гдѣто Вѣкъ съсъ Вѣкъ се слива!
Прѣминѣхте, изчезнѣхте, уви!
Като въ Декемврий баловски мѣлви!

IV.

Miserere

Благодарѣ ти, мощний Боже,
За гдѣто си ми далѣ
Любовѣ безкрайна къмѣ доброто,
Жеда за идеалѣ . .

*

Благодарѣ ти тоже гдѣто
Юнакъ си ме създалѣ, —
И да воювамѣ съсъ лѣжитѣ
Открай си ме избралѣ!

*

Но уморихѣ се вече, Боже! .
Увиснѣхх рѣцѣ,
Заспахх мисли, духѣ огаснѣ,
Замрѣзнѣ и сърце . . .

*

Ти, Господи, Ти можешѣ само
Да ме посѣживишѣ, —
Едничѣкъ Ти си който знаешѣ
Мъртвецѣ да въскрѣсишѣ.